

Oh ella lootust, igatsust,
Silm näeb kui taewa awaldu si
Ja süda pöleb lootusest.
Oh testatks igawest see tuli
Ja noore armu õitsew pölit!

Soh, nüüd oleme juba nii kaugel, et armastus
on Kaarli ja Mari wahel kindel. Aga — aga —
aga! Armastada ja teine teist lätté saada, on koguni
kaaks isesugust ja isewärki asja.

Kaarrel aga seisis sellest hoolimata ühel ilusal
ja lootuse rillal päewal Mari libase isa, Dr. Mets'a,
wana wara korjaja ja uuri ja õpetatud mehe ees.
Mäe mõisa Jaan, Kaarli isa, oli selleks tähtsaks
seismiseks talle oma luba annud.

„Mis Teie tahate?“ hakkas wana wara uuri ja
kõstlaselt kõhatates küsimä, ja näha oli, et wana-
mees täna jälle karune oli. Kaarli süda ei olnud
täna ammugi nii julge, kui enne suurkoolis, kus ta
mõnelegi mehele oli osava jutuga suu kinni sulu-
nud. Hakkas mees sellegi pärast „könet pidama“. Ta
pidas pika köne ära, sellest ta isegi aru ei saa-
nud, muud kui nii palju jäi talle meelde, et kõne-
nende sõnadega „Ärge pandke pahaks, auus doktori
herra“ algas ja sõnadega „ma tahaks Marit omale“
lõpetas.

„So, soh!“ ütles Dr. Mets. „Kas Teie Sans-
kriti keelt olete ka uurinud?“

„Ei ole!“ vastas Kaarel hingel kimbatuses.

„Hebreä keelt?“

„Ei!“

„Arabia keelt?“

„Ei!“

„Kas Teie olete ka mõnda kirja wanast
prongsi ajast juba katunud lugeda? Kas olete mõne
wana ohvri liivi juba kuski ülesse leidnud?“
„Ei!“

„Kas Teie wõite müsle ära seletaba, kas kuu
peal niisuguseid elukaid pesitamas on, kes lopsude
läbi hingawad?“

„Ei!“

„Ja Teie tahate minu tütart omale koida?
Maeru wäärt temp ja satie! Ennem wõib ta ühe
Mulgatlaelsele wõi Mustlaelsele minna, seda ma peale
tema surma piirituse sisse wõin lissku panna ja siis
järeliilmale kuulutada: Tulge ja waadake, see mees
ei teadnud minu uurimisest ja teadustest üleüldse
midagi! Teie, armas Kaarli, kasvatage lambaid ja
istutage kapsaid ning unustage minu Mari igaweste
ära. Üks ainus asj wõib siiski Teile küll veel
lootust anda, minu tütre meheks saada.“

„Ja see asti oleks?“ fähwatos Kaarli wahese.

„Et Teie oma isa käest palute, müsle luba anda,
et ma kõik tema hauod lahti laewan ja ära wõtan,
mis seal sees on.“

Kaarril ei tulnud enam muud mõtet pähä, kui
see et: Wana doktor on hüssu meelde läinnd.

„Meie wanemate ja sugulaste hauudu tahate
Teie lahti teha —“

„Kas Teie hüss olete!“ farjus wana doktor.
„Seda's müll veel tarvis on. Maeru wäärt ini-
mene! Lugege siin seda minu uuemat kirja furnute
pöletamise üle ja Teie saate näha, et midagi asja
furnulehale pahem ei ole, kui see, et ta aega mööda